

MASLIŃSKI Antoni

ANKIETA

do SŁOWNIKA POLSKI WALCZĄCEJ NA KRESACH PŁN.-WSCHÓ II RZECZYPOSPOLITEJ
TEJ

1. Maśliński Antoni, s.Saturnina i Stefanii z Kosińskich, Pseudonim 'Przełęcki'
2. 13 lipca 1917 r
3. nie dotyczy
4. Szkołę powszechną i państwowe gimnazjum im. Hetmana Karola Chodkiewicza ukończyłem w Lidzie w 1936 r. Ojciec urzędnik poczt.-telegr. Student polonistyki i historii sztuki do 15 XII 1939, później tajnie
5. Praca fizyczna połączona z tajnymi studiami- jeden semestr na 'villniauss Universitetas' za sowietów- w Wilnie i na wsi, łącznie z ukrywaniem się.
6. W majątku Korwie k/Meiszagoły na sygnał por. Wiktora Koryckiego, brata Ks. Proboszcza z Korwici wraz z maszyną do pisania znalazłem się w obozie A.K. Dowódcą był por. Korycki, znany też jako 'Mieczysław' i 'Wiktor'. Byłem u niego bez przeszkolenia, do specjalnych poruczeń, m.in. do pisania kroniki. Bezpośrednim moim dowódcą był st. sierżant zawodowy, nazwiska nie pomnę. Wszystkie podane w 'Wileńskich Rozmaitościach' przez Leona Jankowskiego informacje są oczywiście miarodajne i pełniejsze niż moje, będę więc je tylko uzupełniał np. na str.76 /dół/ nie 'Plikiszki' ale Pikiliszki brzmi poprawna nazwa majątku, daru od Narodu dla Marszałka Piłsudskiego. Spędziłem tam w czasie wojny z bratem przepiękną noc księżycową w maju na ul. bionej, prostej, bez oparcia, ławce Marszałka, tuż nad jeziorem. Do informacji 'zdobyto baterię haubic /str.77 /' dodaję, że były to działa o zaprzęgu konnym; dużo widziałem wcześniej-1941- i w innych stronach /koło Podbrodzia/ artylerii o zaprzęgu konnym, co podkreślam wbrew mitom o absolutnej motoryzacji niemieckiej / a już nie wiem jaki głupiec wymyślił bajkę o atakach polskiej kawalerii na czołgi/. Gdy sowieci zaczęli rozbrajać Brygadę, na rozkaz osaczonego Dowódcy, siedzącego na koniu o parę metrów odemnie, „uciekć” udało mi się szczęśliwie uciec Bogu Dzięki. Por. Korycki odwiedził mnie w Lublinie w czerwcu lub lipcu 1945 r. Odtąd niestety już go nie widziałem. Ani jego brata ks. Proboszcza z Korwici, ani ks. Gulbinowicza, /nie mylić z dzisiejszym Kardynałem Gulbinowiczem/ , który gościł u niego w Korwii.
7. nie dotyczy
8. nie dotyczy
9. nie dotyczy

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several paragraphs across the page. Two circular punch holes are visible on the right side of the page.]

10. Studia z polonistyki i historii sztuki. Doktor filozofii. Profesor zwyczajny. Prodziekan Wydziału nauk humanistycznych KUL. Żonaty. Główne publikacje/ książki /: „Architektura renesansu włoskiego wobec antyku rzymskiego” Lublin 1954. „Architektura antyku w interpretacji baroku” Lublin 1962. „Zagadnienie manieryzmu” Lublin 1977. „Humanizm w sztuce. Antyk i człowiek” Kraków 1978. Założyciel i redaktor serii wydawniczej p.t. „Studia nad sztuką renesansu i baroku” T I Lublin 1989, Tom II i III w druku, w przygotowaniu t. IV.
11. / Xero / odznaczenia i wyróżnienia.
12. Mój brat, Jan Maśliński, oficer zawodowy, dyplomowany w czasie wojny, porucznik, ostatni attache militaire w rządzie gen. Sikorskiego o którym tak pisze ^{Jan}Walerian Meysztowicz: „Pierwszym naszym dowódcą kompanijj był Wilnienin, Jan Maśliński, porucznik służby stałej. Miał dwadzieścia pięć lat, był zatem młodszy od większości swych pupilów z których nie jeden wyższe od niego w cywilu piastował stanowisko. Maśliński, doskonały okaz młodego polskiego oficera zawodowego, o umyśle i charakterze wolnym od miazmatów załgane krzepy, trzymał nas żelazną ręką i niebawem zdobył sobie uznanie i szacunek. Nie odczuwaliśmy u niego nigdy złośliwości i nieufności cechującej na ogół stosunek naszej elity wojskowej do trafiających pod ich rozkazy cywilów z wyższym wykształceniem i twardym karkiem. Rozumiał już wtedy, że wojna nowoczesna wymaga innego rodzaju szkolenia i wiedzy szerszej niż kwitnąca w ultraprowincjonalnych garnizonach, kolebce ogromnej większości naszego oficerskiego pogłowia. Uważał za rzecz najzupełniej naturalną być na „ty” z niektórymi ze swych podkomendnych uczniów i miło mi jest stwierdzić, że do nich należałem(...). Umożliwiało to Maślińskiemu rysowanie planu ognia, przedniego skrajju głównej linii oporu i kierunków natarć” / Jan Meysztowicz, Sage Brygady Podhalańskiej, Warszawa 1957 /.
13. Nie istnieje
14. Nie istnieje
15. nie istnieje
16. Fotografia z 1944 roku w załączeniu.

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side. The text is scattered across the page and does not form any recognizable words or sentences.]